

La Martina i els amics del bosc

Vet aquí que una vegada hi havia una nena anomenada Martina. Tenia set anys i estava a punt de fer-ne 8. El seu aniversari s'acostava, i estava molt emocionada! Un matí, mentre jugava al jardí de casa seva, va veure un caminet que no havia vist abans. Estava ple de flors de tots colors i feia olor de màgia. Curiosa, la Martina va decidir seguir-lo.

Quan va començar a caminar pel camí, es va adonar que havia entrat en un bosc ple de llum i vida. No era un bosc normal, semblava sortit d'un conte de fades! Els arbres brillaven, i els ocells cantaven melodies dolces. De sobte, va escoltar una veueta molt fina:

— Hola, Martina! —va dir un esquirol marró que saltava d'una branca.

— Oh! Tu pots parlar? —va preguntar sorpresa la Martina.

— És clar que sí! Aquí tots els animals parlem. Benvinguda al Bosc Màgic! —li va contestar l'esquirol somrient.

La Martina estava encantada. Va continuar caminant pel bosc i, a cada pas, es trobava amb un nou amic animal. Primer, va veure una granota verda que saltava feliçment entre les fulles. Després, un mussol savi que li va explicar històries antigues del bosc.

— Cada cop és més màgic —pensava la Martina amb il·lusió.

A mig camí, va topar amb una guineu elegant que li va dir:

— Martina, continua endavant. Tens una sorpresa esperant-te!

Amb el cor ple d'emoció, va seguir les indicacions de la guineu fins que va arribar a una clariana. Allí, sota un gran roure, hi havia tots els animals que havia conegut durant el seu passeig, i molts més. Hi havia conills, cérvols, fins i tot un petit osset simpàtic.

— Què feu tots aquí? —va preguntar la Martina, somrient.

Llavors, l'esquirol que l'havia saludat al principi va saltar al seu costat i, amb una veu molt alegre, va dir:

— Hem preparat una festa molt especial per a tu, Martina. Sabem que demà fas vuit anys, però volem començar a celebrar-ho avui!

Els ulls de la Martina es van il·luminar. Els animals havien preparat una festa màgica, amb pastissos fets de fruites del bosc, garlandes de flors i música d'ocells.

— Feliç aniversari, Martina! —van cridar tots els animals alhora.

La Martina no podia estar més feliç. Va ballar amb els conills, va cantar amb els ocells i va menjar fruites delicioses amb els esquirols i els cérvols.

Quan el sol començava a pondre's, la Martina sabia que era hora de tornar a casa. Abans de marxar, l'esquirol li va donar un petit collaret amb una fulla d'or.

— Això és per a tu, perquè sempre recordis el teu viatge al Bosc Màgic —li va dir l'esquirol.

La Martina va somriure i va agafar el collaret amb molta cura.

— Gràcies! Sempre us recordaré, amics!

I així, la Martina va tornar a casa amb el cor ple de felicitat i amb la certesa que el seu aniversari seria encara més especial gràcies als seus nous amics del bosc.

I, des d’aquell dia, cada vegada que veia el collaret, recordava la festa màgica amb els animals i el seu increïble vuitè aniversari.